
Hans du Prie (67) gaat na een carrière van ruim 40 jaar in de jeugdzorg en het speciaal onderwijs met pensioen. Deze maand vertrekt hij als bestuursvoorzitter van iHub. Dat is de organisatie waarvan hij vier jaar geleden aan de wieg stond. Twee belangrijke doelen zijn: geen kinderen meer die tussen wal en schip raken en zorgen voor een professionele bedrijfsvoering passend bij de behoeften van de Professionals die er werken.

DE SAMENWERKING TUSSEN JEUGDZORG EN SPECIAAL ONDERWIJS KANTELT

‘Ik wil graag af van de hele term jeugdzorg’

Bij iHUB worden jeugdzorg, speciaal onderwijs en jeugd-GGZ onder één dak vormgegeven. Met een combinatie van zorg en onderwijs bieden zij een passend aanbod aan kinderen en hun ouders wanneer zij dat nodig hebben. Du Prie heeft een achtergrond in de jeugdzorg, maar heeft het onderwijs er altijd graag bij willen betrekken. De samenhang tussen onderwijs en zorg is volgens hem een enorm belangrijke. “Ik heb de rol van onderwijs in de jeugdzorg altijd een heel belangrijke gevonden”, vertelt hij. “Zeker wanneer jongeren voorheen werden opgenomen in de jeugdzorg, was er onvoldoende aandacht voor het onderwijs. Daarmee liepen zij per definitie een flinke achterstand op.

Enorme ontwikkeling

Het speciaal onderwijs in die tijd was veel gericht op persoonlijke ontwikkeling. Maar het speciaal onderwijs heeft de afgelopen jaren een enorme ontwikkeling doorge-

maakt. Het is nu mogelijk om via het speciaal onderwijs erkende diploma's te halen en ook verschillende leerlijnen volgen, bijvoorbeeld Havo.”

Bij iHub heeft Du Prie dit probleem kunnen aanpakken omdat de orga-

“Het so heeft een enorme ontwikkeling doorgemaakt”

nisatie zowel jeugdzorg als speciaal onderwijs aanbiedt. De winst daarvan zit in het kijken naar een kind. Du Prie: “We praten met kinderen niet alleen over hun probleem, maar vragen ook wat hij of zij later wil worden. Wat zijn dromen zijn en welke ambities hij of zij heeft. Dit maakt het makkelijker om met ouders en kinderen te bekijken

wat ervoor nodig is om dromen en ambities te verwezenlijken. En ook welke betrokkenheid dat bijvoorbeeld van ouders vraagt.” Daardoor ziet iHub de relatie tussen ouder en kind vaak verbeteren. Kinderen wordt weer perspectief geboden. Het helpt ouders om weer trots te zijn op hun kind. “Ik spreek graag de wens uit om dit de komende jaren nog wat intensiever te maken”, aldus Du Prie.

Topspecialisten

Du Prie ziet nog uitdagingen in de driehoek regulier onderwijs – speciaal onderwijs – zorg. Het is zijn droom dat het speciaal onderwijs niet op zichzelf staat, maar onderdeel mag uitmaken van scholengemeenschappen. Het gevolg is dat bestuurders van reguliere scholengemeenschappen trots durven presenteren dat er speciaal onderwijs aanwezig is op school en dat die expertise wordt ingezet. “We kunnen dan ook leerlingen helpen die al dan niet tijdelijk niet in staat

zijn om het reguliere onderwijs te volgen.” Dit lukt tot op heden nog niet omdat het speciaal onderwijs nog te veel het imago van ‘drukke lastige kinderen’ zou hebben en wat minder het imago dat er topspecialisten zitten die het lukt om deze kinderen aan het leren te krijgen, merkt Du Prie. “Dat imago is nog onvoldoende opgepoetst. We proberen kosten wat het kost te voorkomen dat een kind naar het speciaal onderwijs gaat. Maar je zou ook kunnen zeggen: wat is het fijn dat er speciaal onderwijs binnen de scholengemeenschap is, zodat hij niet ergens anders heen hoeft en getraumatiseerd of gefrustreerd raakt door negatieve effecten op school.”

De term jeugdzorg

Als het gaat om de jeugdzorg heeft Du Prie nog een speciale wens voor de toekomst: laten we van het hele woord afscheid nemen. “Jeugdzorg bestaat eigenlijk niet. Een jongere maakt altijd deel uit van een familie, die heb je je leven lang. Het is dan raar als we het kind daar helemaal uit halen voor de zorg. Daar waar er vragen zijn rondom opvoeding moeten ouders er niet alleen bij betrokken worden, maar we moeten de ouders helpen met de vraag op welke manier zij het best met hun kind kunnen omgaan om tot ontwikkeling te komen. Soms betekent dit dat we ouders helpen om weer grip op hun kind te krijgen.” Dit kan

soms een grotere investering vergen in ouders dan in een jongere.

“Vaak komen jongeren hier aan tafel en dan gaat het al snel over wat het kind allemaal doet en vooral ook niet doet. ‘Hij luistert niet, hij leert niet, is al van twee scholen verwijderd’, enzovoort. Ouders zijn dan heel benieuwd of wij het wel met hun kind gaan redden. Wij maken ouders dan meteen duidelijk dat wij het alleen niet gaan redden. We kunnen niet toveren. Dit gaat ook iets vragen van de ouders. Het vraagt van ze dat ze niet eens per jaar naar een ouderavond komen, maar intensief met ons gaan communiceren over hoe het gaat, wat er goed is, wat er minder goed is en wat ouders daarmee doen.” Om

ouders daarbij te helpen is er een gezinscoach betrokken. Er moet een doorbraak komen in de negatieve situatie. “We laten ouders wekelijks zien wat de vorderingen zijn.”

Perspectief

Het is de kunst om over het gezin te praten waar het kind onderdeel van uitmaakt en niet ‘slechts’ over het kind. Er moet een andere relatie gaan ontstaan tussen de ouders en de jongere. “En dan wat minder in termen van problemen en wat meer in termen van perspectief. Wat beogen we met elkaar? Wij betrekken ouders niet zomaar. We houden hen verantwoordelijk voor hun kind, ook voor het gedrag van hun kind. Maar we helpen hen daar ook bij. Ouders zijn niet schuldig, maar soms wel even onmachtig in de opvoeding. Komt een jongere met een wapen op school, dan spreken we ook de ouders aan op de vraag hoe dit kan.” Er is vaak nog een taboe over de worsteling die ouders doormaken in de opvoeding. Du Prie besluit: “Ik zwaai af bij iHub, maar ik ben nog niet klaar met het onderwerp.”

Kinderen opvoeden in deze tijd

Du Prie ervaart dit als een lastige tijd om kinderen op te voeden. In zijn loopbaan zijn de huishoudens veranderd van hiërarchische huishoudens naar onderhandelings huishoudens. Hebben kinderen het vaker nodig om te leren omgaan

met teleurstellingen, maar hoe leer je dat? Hoe wordt een kind veerkrachtiger? Al dit soort vraagstukken zijn in de loop der jaren een prominenter plaats gaan innemen in de uiteindelijke opvoedproblematiek.